

Osobista badawcza praca proroków była związana z tym, co im „wskazywał Duch Chrystusa“. „Duch Chrystusa“ może być określeniem Chrystusa Pana i świadectwem na Jego preegzystencję jako Boga (por. Rz 1, 4; 1 Tym 3, 16; Hebr 9, 14) albo też może być wzmianką o Duchu Świętym i Jego pochodzeniu od Chrystusa Pana jako Boga (por. Dz 16, 7; Rz 8, 9; Fil 1, 19). Zarówno natchnienie pisarzy biblijnych, jak i objawienie proroków Starego Testamentu przypisuje się Duchowi Świętemu (por. 2 P 1, 21). Tekst ten zatem wielu